

Zegar. Określanie czasu

Karta pracy do ćwiczeń z określania czasu

Zegar. Określanie czasu

Zegar. Określanie czasu.

Uczniowie:

1. posługują się słownictwem niezbędnym do korzystania z zegara,
2. na różne sposoby określają czas.

Uwagi o realizacji tematu.

1. Wprowadzeniem do tematu może być zagadka, której rozwiązaniem jest zegar, np.:

« Nie je, nie pije,
a chodzi i bije,

a także wiersz *Zegary*¹. Nauczyciel dzieli uczniów na cztery grupy; każdej przydziela rolę innego zegara (dobrze jest wspomóc się ilustracjami): grupa 1 (duży zegar stojący) – bimm-bamm, bimm-bamm, bimm-bamm, bimm-bamm, grupa 2 (budzik) – drrrrrr, drrrrrr, drrrrrr, drrrrrr, grupa 3 (zegar ścienny) – tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak, grupa 4 (zegarek na rękę) – cyk, cyk, cyk, cyk, cyk. Zabawa polega na współtworzeniu wiersza: nauczyciel czyta tekst, a uczniowie (na umówiony wcześniej znak) w odpowiednim miejscu włączają się ze swoimi rolami (odzywają się jak zegary):

« N. W dużym pokoju
w kącie przy ścianie
stojący zegar
zaczął bimbanie:
U. Bimm-bamm, bimm-bamm, bimm-bamm, bimm-bamm...
N. W tym samym czasie
na nocnej szafce
zadzwoił budzik,

dzwoniąc jak zawsze:

U. Drrrrrr, drrrrrrr, drrrrrrr, drrrrrr...

N. Nieduży zegar

wisi na ścianie,

on także zaczął

głośne tykanie:

U. Tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak...

N. Wszystkie zegary w tym samym czasie

mają swój udział

w głośnym hałasie:

U. Bimm-bamm, bimm-bamm, birm-bamm, bimm-bamm...

Drrrrrr, drrrrrrr, drrrrrrr, drrrrrr...

tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak...

N. Gdy każdy zegar

tak hałasuje,

stałą godzinę ludziom wskazuje:>

U. Bimm-bamm, bimm-bamm, birm-bamm, bimm-bamm...

Drrrrrr, drrrrrrr, drrrrrrr, drrrrrr...

Tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak...

N. Oprócz tych zalet

mają też wady:

zabrać ich wszędzie

nie damy rady.

Więc gdy z domu

gdzieś się wybierasz,

zegarek na rękę

zabierasz.

Zamiast bimbania:

U. Bimm-bamm, bimm-bamm, birm-bamm, bimm-bamm...

N. Dzwonka:

U. Drrrrrrr, drrrrrrrr, drrrrrrrr, drrrrrrr...

N. Tykania:

U. Tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak...

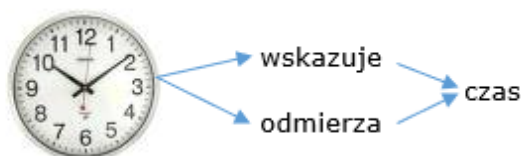
N. Możesz posłuchać

jego cykania:

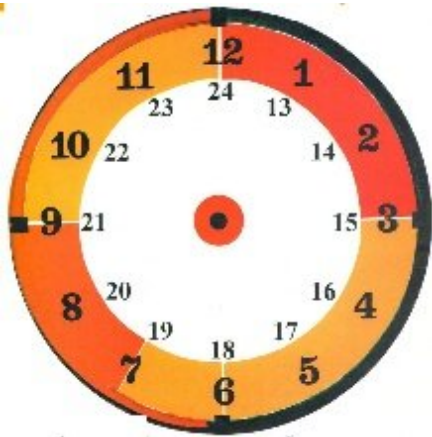
U. Cyk, cyk, cyk cyk, cyk...

Jest to znakomite ćwiczenie na rozumienie ze słuchu, wszak trzeba wiedzieć, o którym zegarze jest mowa, by w odpowiednim momencie się odezwać.

2. Po zakończeniu zabawy pytamy: *Co robi zegar?*

3. Nazywamy godziny (pełne), np. godzina piąta (rano) – godzina siedemnasta (po południu). Wykorzystujemy ćwiczenie poniżej.

Ćwiczenie 1

Plątaninka . Połącz te same godziny.

13:00 trzynasta, 23:00 dwudziesta trzecia, 18:00 osiemnasta,
 14:00 czternasta, 17:00 siedemnasta, 20:00 dwudziesta, 15:00
 piętnasta, 21:00 dwudziesta pierwsza, 16:00 szesnasta, 24:00
 dwudziesta czwarta, 19:00 dziewiętnasta, 22:00 dwudziesta
 druga

1:00 pierwsza	
2:00 druga	
3:00 trzecia	
4:00 czwarta	
5:00 piąta	
6:00 szósta	
7:00 siódma	
8:00 ósma	
9:00 dziewiąta	
10:00 dziesiąta	
11:00 jedenasta	
12:00 dwunasta	

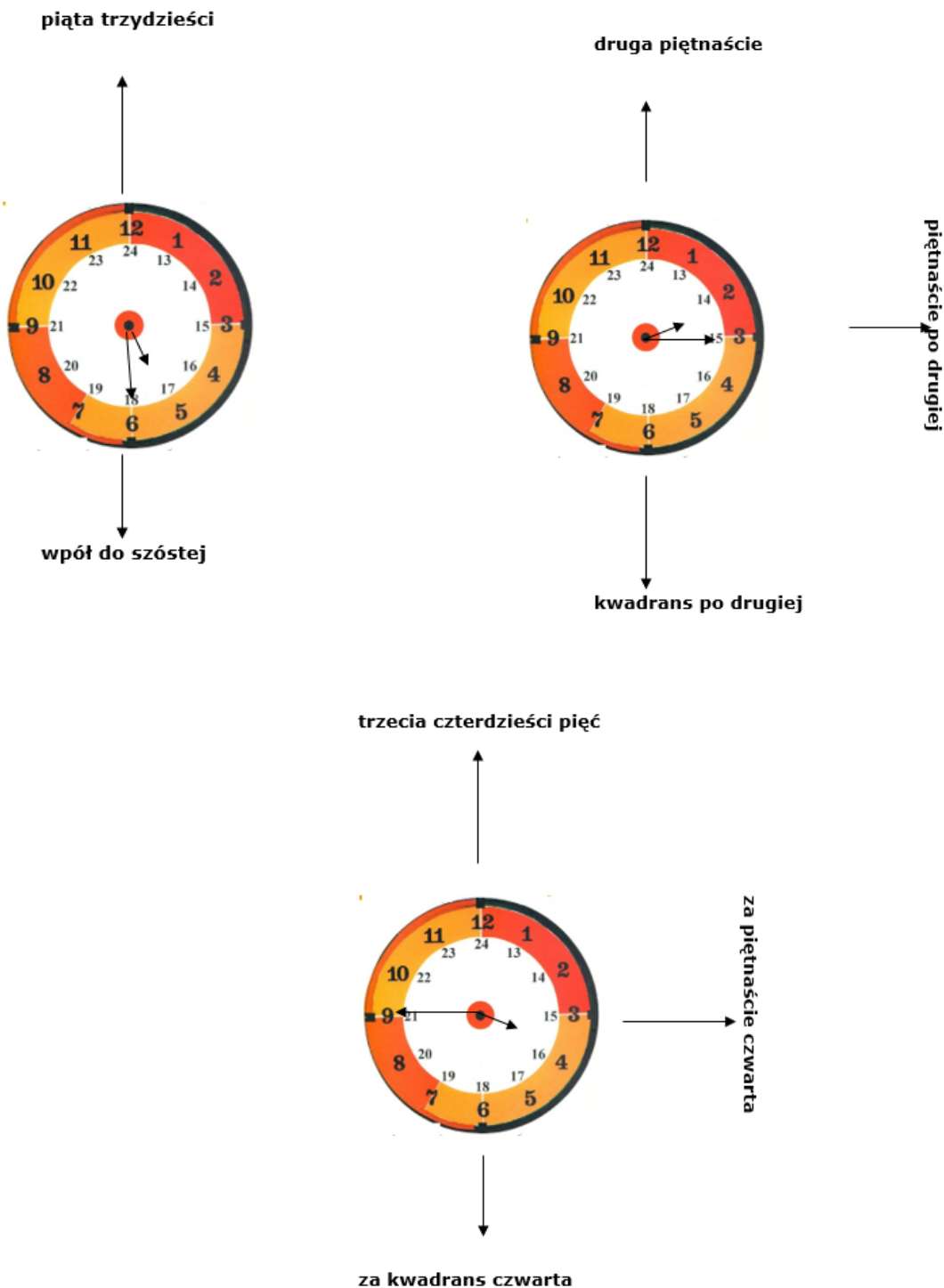
4. Zabawa *Od godziny do godziny*. Uczniowie odliczają od 1 do... (np. 10, bo tylu jest uczniów). W zabawie są godzinami (jeśli nauczyciel chce mieć pełniejszą kontrolę, uczniowie przyklejają numery do ubrań). Siedzą w kręgu. Ktoś (jest godziną pierwszą) rozpoczyna zabawę, mówiąc na przykład: *Od godziny pierwszej do godziny ósmej śpię* (dodaje czynność, którą wykonuje w podanych godzinach). Godzina ósma odzywa się i mówi na przykład: *Od godziny ósmej do godziny dziesiątej czytam*. Godzina dziesiąta mówi: *Od godziny dziesiątej do godziny drugiej spaceruję*, itd.

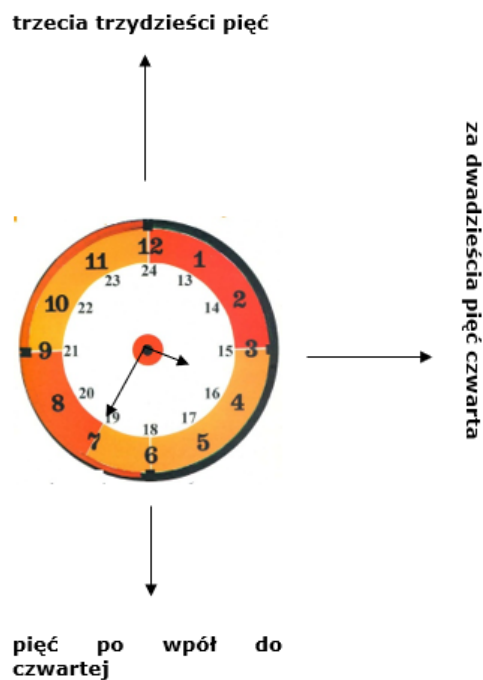
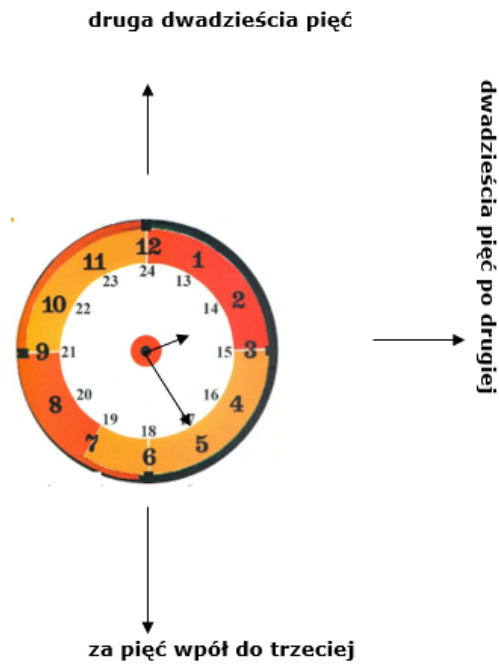
Uczniowie mogą się bawić, mówiąc: *Godzina pierwsza pozdrawia godzinę ósmą*. *Godzina ósma pozdrawia godzinę drugą*, itd. lub: *Godzina pierwsza opowiada (mówi) o godzinie ósmej*.

Godzina ósma opowiada (mówi) o godzinie drugiej.

Jest to też bardzo dobra zabawa na koncentrację uwagi, ponieważ uczniowie muszą uważnie śledzić to, co się dzieje w kole – można pozdrowić tylko tę godzinę, której nikt jeszcze nie pozdrowił; można opowiadać (mówić) tylko o tej godzinie, o której nikt jeszcze nie opowiadał (nie mówił). Zabawa kończy się z chwilą, gdy rozpoczynający zabawę zostanie pozdrowiony, któraś godzina o nim opowie.

5. Wprowadzamy różne sposoby określania tej samej godziny w ćwiczeniu poniżej.

6. Przygotowanie do wykonania pracy domowej: każdy z papieru wydiera ludzika (duży wzór znajduje się na ścianie: składamy kartkę na pół, wydieramy głowę, tułów, itd.).

Wszyscy swobodnie chodzą po sali, szukając osób, które: - wychodzą do szkoły o tej samej godzinie, - wracają ze szkoły o tej samej godzinie, - wstają rano o tej samej godzinie, - idą spać o tej samej godzinie, - jedzą kolację o tej samej godzinie, itp.; ich imiona wpisują w odpowiednie miejsca na ludziku. W środku każdy umieszcza swoje imię.

To działanie nauczyciel może zaproponować jako wstęp do lekcji.

Praca domowa polega na napisaniu rozkładu swojego dnia.

1. E. M. Skorek, 100 tekstów do ćwiczeń logopedycznych, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 182-183.↵